

ÚVAHA - „Tak bude rouška od zítřka povinná, doufám, že ji zítra najdu v dopisní schránce. Sama si ji vyrábět nebudu, nemám na to kapacitu. V lékárnách nejsou. Nazdar.“ (FB; autor neuveden)

Marie Zámečnicková

Pamatuju si den, kdy jsem ve zprávách sledovala záběry z čínského Wu-chanu, který se potýkal s novým onemocněním COVID-19, a byla jsem vděčná za to, že nás se tato situace netýká. I když se nakažení začali objevovat i v jiných zemích, a to hlavně evropských, stále jsem tvrdila, že zas tak o moc nejde. Myslím si, že ze začátku většina populace zastávala podobný názor. Čas je však nemilosrdný čaroděj a během pár měsíců se karty otočily a naše řady začíná zachvacovat panika.

Vláda den po dni přichází s novými postupy proti šíření nákazy. Média trénují manipulaci s davem a informacím o aktuálním dění se zkrátka nedá uniknout. Řekla bych, že všechna ta panika je docela dobrá věc. Dokud lidi nepanikaří, neberou situaci zdaleka tak vážně, jak by měli.

Díky tomu, že na sociálních sítích vidíme spoustu celebrit, ale i našich blízkých na fotkách s rouškou, to že moderátoři v televizi nosí roušky, to všechno nám pomáhá jejich nošení znormálnit. Nestydíme se, když vyjdeme na ulici zahalení jako banditi. Nošení roušek je momentálně mnohem akceptovanější než jejich nenošení, a to hlavně díky médiím a pokutám.

Na druhou stranu se můžeme ptát, nakolik nám roušky opravdu pomůžou. Některé velké zdravotnické organizace naprosto zpochybňují jejich účinnost, jiné naopak zpochybňují toto prohlášení a tvrdí, že každá zachycená kapénka je dobrá. Lidé ohánějící se argumenty o nedostupnosti roušek nejspíš naprosto ignorují fakt, že v době krize se naše společnost spojila a spousta lidí přikládá ruku k dílu. Ženy i muži v domácnostech šijí roušky pro své blízké, nemocnice i cizí lidi. Česká pošta dokonce doručuje balíčky s rouškami zcela zdarma.

Pravdou je, že kdo chce, hledá způsoby, a kdo nechce, hledá důvody. Nikdo z nás s naprostou jistotou neví, jak se situace bude vyvíjet a do jaké míry si momentálně škodíme či pomáháme. Jako soudržná společnost bychom však měli respektovat vládní rozhodnutí a pokusit se toto krizové období překonat. Můžeme přiložit ruku k dílu, nebo jen jednoduše dodržovat, co se po nás chce. Nebo taky můžeme zpochybňovat vše, co se kolem nás děje a pokusy o ochranu našeho zdraví brát jako útok na osobní svobodu. Zodpovědnost je v rukou každého z nás.